

Byla jednou jedna škola, jmenovala se ZŠ Provaznická. V té škole bylo mnoho tříd, např. hudebna, jazyková učebna, učebna fyziky a chemie, a taky jedna třída, do které bylo zakázáno chodit.

Většina žáků si lámala hlavu, co se za těmito dveřmi ukrývá. Proč platil zákaz vstupu do této třídy věděli jen někteří učitelé a paní ředitelka. Ovšem všichni se to snažili držet v tajnosti, zatímco se žáci snažili vymyslet plán, jak se do třídy dostat nebo alespoň zjistit, co se v ní tak strašného skrývá, že to nesmějí vědět.

Děti se snažily všemi možnými způsoby dostat přes dveře, ale nikdy se jim to nepovedlo. V této třídě totiž nepůsobila gravitace, všechny školní věci, které se sem daly, se vznesly nahoru ke stropu. Paní ředitelka nevěděla, co s tím má dělat, vyzkoušela snad všechno, co se dalo, věci nešly ani přišroubovat ani přilepit. Proto se do třídy nesmělo, aby se žáci nevznesli taky a neublížili si.

A jednoho dne paní ředitelku napadlo, že by mohla peníze z fondů Evropské unie využít na něco, co by hlavně žáky, ale i učitele, potěšilo. Napadlo ji, že by za peníze mohla nakoupit nové počítače, knížky, interaktivní tabuli, nábytek a vůbec třídu vybavit vším, co by se mohlo využívat dopoledne, odpoledne a někdy i v noci.

Na radě žáků chtěla slyšet názor ostatních a k jejímu překvapení všichni souhlasili. Ale byl tu pořád jeden háček, přece ve třídě nefunguje gravitace! I přestože to paní ředitelka věděla, nechala na zkoušku namontovat do třídy interaktivní tabuli.

A jako zázrakem se nic nestalo. Tabule byla pevně přišroubovaná na zdi a ani se nehnula. Pak tam zkusili dát stoly s počítači, a opět nic, zůstaly na svém místě. Nakonec i regály s knihami, a zase nic.

Od té doby do této slavné třídy může kdokoli. Třídě se začalo říkat ŠIC (Školní Informační Centrum). A ptáte se, proč je to zase normální třída? Každý si o tom vymyslel svou teorii, někteří tvrdí, že to bylo kouzlo, jiní zas, že prokletí, ale podle mě potřebovala škola zkrátka jen místo na odpočinek, kde si můžete např. půjčit knihu, pobýt tu, než vám začne „odpoledka“, taky chodit dopoledne na výuku, na různé besedy a využívat ŠIC dopoledne, odpoledne a někdy na akcích i v noci.

A od té doby je v naší škole vše tak, jak má být.